

Hvem pokker er det nu lige du er?

Af Jim Hoff

presse@give-avis.dk

GIVE - Ja, det er et af livets store og gode spørgsmål, og det blev da også stillet ganske hyppigt, da en flok realskoleelever årgang 1964 havde stillet hinanden stævne ved biblioteket i Give lørdag d. 14. juni. Oprindeligt var der en A og en B-klasse, der i 1964 tog springet ud i livet og den virkelige verdens glade 60'ere efter endt skolegang på Rådhusbakken, og man havde på dagen formået at samle i alt 31 af den daværende flok til et 40 års-gensyn.

Spejle er jo ikke hvad de har været

Det var dog ikke alle, der dukkede op ved biblioteket, idet en del havde valgt først at støde til på Give Egnens Museum senere på dagen. Om man skal lægge for meget symbolik i det valg, skal vi lade læseren om at vurdere, men de ved biblioteket fremmødte viste i hvert fald stor gensynsglæde. Der blev knust og krammet - og det var så også her, at spørgsmålet fra denne artikels overskrift kom på banen. For selv om man er ung af sind

og sjæl, kan man jo ikke lyve sig fra, at "spejle ikke er hvad de har været", og der skulle da lige tænkes og huskes en ekstra gang i nogle tilfælde, inden femøren faldt.

Første realklasse i Give

Else Pedersen, der var en af tovholderne på dagens 40 års reunion, kunne fortælle, at man var den første skoleklasse i Give, der kom i realskole. Lærerne dengang hed Planck, Mouritsen, Ramskov Andersen (skoleinspektør, red.) og Pallesen. - Det var folk, der havde styr på tropperne, husker Else, mens de omkringstående nikker bifaldende og faktisk også anerkendende til den udmelding.

Skulpturer og jazz

Efter samlingen ved biblioteket blev 40 års-realisterne ført på en guidet skulpturvandring af Niels Bank, der på dagen havde strikket et fint program sammen. Mange af de fremmødte bor ikke i Give og omegn mere, og de var synligt benovede over, at Give sådan er gået hen og blevet skulpturby - og en af herrerne konstaterede, at

han var meget beæret over, at man på dagen havde hyret et jazz-orkester til at spille til øre for jubilarerne. Der lød nemlig hyggelige toner fra Rotarys frokostjazz ved kulturhuset, der båret af en livlig sommervind havnede perfekt i øregangene hos de fremmødte.

På museum

Så alt imens jazzorkestret fra jubilæumselevernes gamle skolegård lancerede den gamle men bestemt glade nyhed om, at "Everybody Loves Saturday Night", tog Niels Bank hul på rundvisningen med den lokale kunstner Britta Greves "Fortællesten" som første punkt på dagsordenen. Helt symbolsk, for eleverne fra årgang 64 havde efterfølgende masser at fortælle hinanden, da de efter rundvisningen først havnede på GEM, og sidenhen sluttede af på Diagonalkroen til aftensmad. Her kunne man så passende starte forfra med spørgsmålet "hvem er det nu lige du er", for her var der samling på de sidste tropper, der ikke havde taget dagens første to etaper med.